

≡ KATALUNA ≡ ESPERANTISTO

MONATA GAZETO * OFICIALA ORGANO

DE LA

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. - SABADELL
(KATALUNUJO - HISPANUJO)

Red. : Frederich Pujolà

Sek. de Red. : Joseph Grau

SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

NIA DEVIZO : «MARO ESTAS GUTARO»

ENHAVO :

La VIII Internacia Kongreso Esperantista en Krakovo, Kataluna Esperantisto. — Pri... , Fred. Pujolà. — Peto, La Redakcio. — El Soldato Kunvado, Josefo Grau. — Post la II^a Literatura Konkurso, K. E. — III^a Literatura Konkurso de la K. E. F., Fred. Pujolà. — Katalunaj efemeridoj. — Enlanda Movado. — La IV^a Kongreso de K. E. F., Josefo Grau. — Oficiala Parto. — Korespondado.

JARO III^a

Septembro 1912^a

N^{ro} 9 (30)

*Kaziej Redaktoj : Bonvolu interŝanĝi reple
nian revuon kun vi.*

Societoj kaj Grupoj aliĝintaj al

"Kataluna Esperantista Federacio"

Esperanta Semo	Sabadell
Nova Semo	Reus
Fraterna Kunigo	»
Vika Esperantistaro	Vic
Esperanta Nesto	Barbarà del Vallès
Olot Stelo	Olot
Lumon	Terrassa
Casino del Comercio	»
Esperantista Junularo	»
Esperanta Juneco	Barcelona
La Rondo	»
Esperanta Fako (secció del C. A. de D. del C. y la I.)	»
Ĉiam Antaŭen	»
Semo (Ateneo E. P.)	»
Escola Universitaria	»
Forigu Barojn	»
Esperanta Frateco	»
Kulturo	»
Barcelona Stelo	»
Unió Katalanista	»
Novan Vojon	»
Esperanto kaj Patrujo	»
Evolucio	»
Universala Frateco	»
¡Supren!	»
Esperanta Aŭroro	»
Esperanta Racionala Grupo	»
Tarragono Esperanta	Tarragona
Monta Grupeto	Sant Llorenç Savall
Esperanta Akvofalo	Ripollet
Gerona Esperantistaro	Girona
Amo kaj Espero	»
Pacaj Batalantoj	Castellar del Vallès
Laboro Esperanta	Vilanova i Geltrú
Esperantista Grupo	Mataró
Kamparo	S. Perpetua de la Moguda
Fraterna	Vendrell
Esperantista Amikeco	Manlleu
Esperanta Amo	»
Esperanta Idealo	S. Coloma de Farnés
Montsanta Stelo	Ulldemolins
Esperanta Amikaro	Banyolas
Ilerda Espero	Lleida
Fraterna	S. Feliu de Guixols
Gerona Esperantista Ligo	»
Badalona Stelo	Badalona
Paco kaj Amo	Palafrugell
Verda Stelo	Flix

KATALUNA ESPERANTISTO

MONATA GAZETO □ OFICIALA ORGANO DE LA KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO
SEN PAGA POR LA GEFEDERACIANOJ

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO
12, strato Gracia. — SABADELL
(KATALUNUJO - HISPANUJO)

Red. : FREDERICH PUJULÁ
Sek. de Red. : JOSEPH GRAU

— NIA DEVIZO : « MARO ESTAS GUTARO » —

ENHAVO : *La VIII Internacia Kongreso Esperantista*, Kataluna Esperantisto. — *Pri...*, Fred. Pujulá. — *Peto*, La Redakcio. — *El Soldato Kunvivado*, Josefo Grau. — *Post la II^a Literatura Konkurso*, K. E. — *III^a Literatura Konkurso*, Fred. Pujulá. — *Katalunaj efemeridoj*. — *Enlanda Movado*. — *La VI^a Kongreso de K. E. F.*, Josefo Grau. — *Oficiala Parto*. — *Korespondado*.

La VIII Internacia Kongreso Esperantista en Krakovo

LA VIII Internacia Kongreso, nia grandioza ĉiujara kunvenego okazis jam en Krakovo plensukcese. Ni ĝojul

Detalan raporton pri ĝi nune povas enpresigi pro manko de sufiĉa tempo. En la venonta numero de «Kataluna Esperantisto» ĝi aperos. Ni povas antaŭsciigi al niaj amikoj, ke la Kongreso, laŭ propono de Sro. Carlo Bourlet, kiun K. E. en la nomo de K. E. F. sincere dankas, decidis unuanime esprimi *korajn dankojn* al la Urbestroj de Terrassa kaj Sabadell por iliaj decidoj doni la nomon de Dro. Zamenhof al du urbastratoj, pruvante tiamaniere sian estimon por Esperanto.

Ni supreniris alian ŝtupon. Niaj polaj amikoj povas esti fieraj je la granda sukceso de la VIII Kongreso. Ni sendas al ili nian gratulon kaj aplaŭdon. Ni povas esperi. Ni atingos plenan venkon!

KATALUNA ESPERANTISTO

JASCINTO BREMON Y MASGRAU

JASCINTO Bremón ne plu estas nia Prezidanto. Lia parolado, legita en la malferma kunsido de nia III^a Kongreso, estas sufiĉe klara; la aplaŭdoj, per kiuj ĝi estis premiita, ŝparas al ni la klopodon klarigi, ke se li ne plu estas nia Prezidanto, li restos por ĉiam la amiko, la samideano, la fervorulo al kiu ni ĉiuj ŝuldas profundan dankon por la senlaciaj laboroj, kiujn li dediĉis al nia afero.

Dum du jaroj, en la malfacila loko, kiun li okupis, li montris inteligentan komprenon de la tasko, kiu estis al li konfidita. Lia kvietemo, lia energia delikateco, lia egalanimeco, solvis amason da malfacilaĵoj en la unuaj momentoj de nia organizado. Li nun deziris ripozi en la vicoj de la simplaj samideanoj. Li jam tion deziris la pasintan jaron, kaj la kongreso trudis al li novajn servojn al la afero. La malvarmecon de Bremon, kiu tiom multe utilis al nia movado, estas certe tre granda, sed ĝi neniam povos malvarmigi la varmecon de nia estimo kaj danko por li.

ROMUL S. ROCAMORA.

Li estas nova esperantisto. Antaŭ unu jaro neniu konis lin kiel samideanon, kaj en kelkaj monatoj li tiel multe agis, propagandis, laboris, sin oferis por Esperanto, ke li estis nomata Prezidanto de nia «Federacio» per unuanima aplaŭdado de nia III^a Kongreso.

Lia entuziasmo por Esperanto estas tiel granda, ke li delasis siajn politikajn inklinojn por plene sin doni al ĝia propagando. En la Universitato li fariĝis advokato; en la Normala Lernejo — instruisto. Liaj pedagogiaj scioj kaj lia elokventa parolo estas nun al la servo de nia propagando kaj defendo. Ne necese estas laŭdi lin. Liaj agoj lin laŭdos.

Li kun Sro. Rey — prezidanto de «Barcelona Stelo», kaj Sro. Bordas, ankaŭ aligitaj per unuanima ovacio al la Komitato de la *K. E. F.*, certe alportos al ĝi novajn solvojn por niaj prospero kaj sukceso.

KORESPONDADO

Nenio estas pli kortuŝanta ol pensi, kiam ni laboras por Esperanto en nia lando, ke malproksime, en ĉiu angulo de la mondo, ekzistas homoj, kiuj laboras por la sama afero. En la nuna momento

eble jam ne estas loko kaj loketo sur la tero, kie la voĉo de nia lingvo ne audiĝis. Tragedia statistikisto elkalkulis ke ĉiun sekundon mortas homo sur la tero. La penso pri tiu gutado de malaperantaj vivoj turnigas la kapon kaj ŝovas nian koron en grandan ĉagrenon aŭ en profundan indiferecon. — Ni atendas la pli gajan, pli optimisman kalkuliston, kiu instruas nin pri la fluo de homoj esperemaj, kiu verŝiĝas en nian movadon. Lin atendante, ni ĝojiĝu per la vido de tiuj grupetoj, kie senlaciaj, fervoraj homoj laboras konstante por la pligrandigo de nia rondo.

Mi ĉeestis la fermon pro libertempo de la kurso de «Rosny sous Bois», kaj se mi estus laca, mi certe elĉerpus el ĝi novajn fortojn por daŭri en la batalado. En unu flanko la infaninoj de la lernejo de Sinjorino Monot, en la alia, junuloj kaj junulinoj, maturaj homoj, laboristoj, doktoroj... La karakteriza mikseco de niaj kunvenoj.

Ili demandis min pri vi; mi rakontis al ili. Ni scias ke ni ekzistas, kaj ni ne konas nin unu la aliajn!! Ni diru : ni ne konas nin unu la aliajn, sed ni devas esti konvinkitaj pri la ekzisto de samideanoj, kiuj ĉie laboras por la sama afero. Tiu konvinko estu la kuraĝigilo de la malgrandaj grupoj, de la izolitaj esperantistoj, kiuj eble neniam havos la okazon interparoli kun alilandulo! Kia kredo, kia doktrino povas prezenti tian ekzemplon de sinofero kaj malavareco?!

(Però, sinò parlar amb estrangers, poĉeu escriure-hi. Els mestres d'estudi que ensenyen l'Esperanto i els professors de nostres grupos podran posar llurs deixebles en correspondencia amb altres deixebles dirigint-se a *MADAME MONOT*. — ROSNY SOUS BOIS. — SEINE. — Franĉa. — Els presidents de nostres grupos, que desitjin fer assaber llur adreĉa per a oferir la correspondencia dels deixebles respectius, tenen a la llur disposició les pàgines del *Kataluna Esperantisto*, on obrirem una secció especial si l'afluencia de peticions ho requereix.)

LA INSTRUISTOJ

En Franclando ekzistas Societo, kiu sidas en Parizo, konsistanta el la membroj de la Franca Instruado. Ĝi estas nomata «L'Esperanto à l'école» (Esperanto en la Lernejo). Ĝia celo estas : 1.ª Centraligi la informojn pri la esperantista movado en la lernejoj. 2.^a Kunordigi la propagandajn penojn en kaj ĉirkaŭ la lernejoj. 3.^a Elserĉi kaj apliki la plej bonan taktikon por enkonduki Esperanton en la oficialajn programojn de la Instruado. 4.^a Fomenti la rilatojn kun la alilandaj pedagogaj esperantistaj grupoj.

Sajnas al mi, ke niaj katalunaj instruistoj esperantistoj estas jam sufiĉe multenombraj, kaj ke ili povus kaj devus starigi similan

societon kun similaj celoj. «Kataluna Esperantisto» kaj mi persone estas pretaj servi ilin sur tiu vojo. Por pliaj detaloj, ili povas sin turni al la Prezidanto de «L'Esperanto à l'école» Sinjoro J. AZIERE — rue de Berlin. — ALFORTVILLE-Seine. (Franclando).

Aliflanke, ili jam certe scias, ke ekzistas «Internacia Asocio de Instruistoj» kiu sidas en ANTWERPEN (Belgujo), *strato Boomsche Steenweg*, 444.

FRED. PUJULÀ

LA RULETO

Kiam pastro Coll, la aŭtoro de la bonega traduko de «La Paŝtistinet», vidis la premion donacitan de la grupo «Olota Stelo», li restis iom surprizita kaj kuntiris la brovojn. Ne; li neniam povos ornami sian hejmon per tiu granda bela busto de belega dekolitita virino. Li klopodis klarigi al ni, ke li ne konis la premion, kiam li tradukis la katalunan kanzonon, per kiu li gajnis ĝin. Tio estis por ni feliĉa okazo, ĉar ni akiris poeziplenan kantaĵon... Sed Pujulà ridetis.

Jen, pastro Coll kaj Sro. Pujulà, kiuj iras al la Bonfara Tombolo de la Industria Lernejoj. Pujulà ludas, prenas la kunrulitan paperon, malvolvas ĝin, legas. Li estas premiita per *Proveligia broŝuro*. Li klarigas, ke li nesciis, kiam li aĉetis la bileton... Pastro Coll ridetas. Sed, jen Pastro Coll, kiu ankaŭ aĉetas... Malvolvon, legadon... Li estas premiita per ruleto!... Li klarigas. Pujulà ridetas. Li ridetas kaj donacas la broŝuron al pastro Coll, kiu ridetas kaj donacas la ruleton al Pujulà.

Dum la tuta Kongreso, oni povis vidi ambaŭ pionirojn, kiuj sin kaŝas por ludeti. «Por kio vi vetas?» «Por la sukceso de tiu ĉi kunsido» «Kaj vi?» «Mi ankaŭ.» La nadlo turniĝas. Para? Senpara?... Unufojon gajnis unu, aliafojon gajnis la alia. Sed la sukceso de la Kongresaj okazintaĵoj ĉiam gajnis.

La ruleto de niaj pioniroj estis kvazaŭ simbolo.

Peto

Ni insiste petas niajn amikojn bonvolu memori, ke dum la III^a Kongreso de KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO, estis malfermata monokolekto por akiri standardon por la Federacio. La liston de mondonacoj, kiu certe kreskos ĉi tiun monaton, ni publikigos per la oktobra numero de KATALUNA ESPERANTISTO.

Ankaŭ ni publikigos la PROJEKTON DE REGULARO POR LA STARIGO DE KONSERVANTARO DE LA FLORAJ LUDOJ DE K. E. F., kiun verkis Dro. Joaquim Coll, kaj kiu laŭ decido de la terrassa kongreso estos donata al publiko enketo.

LA REDAKCIO

El Soldata Kunvivado¹

DEVIZO: «En nigra nokto tute sole
Mi staras gardon senparole.»

EL tiuj de mia antaŭ longe pasinta militserva tempo, mi memoras, kiel la plej kortuŝantan, la epizodon, kiun mi priskribas ĉisube. Tion plej interesan, kio skuis pli forte mian animon, mi ne povas traduki per vortoj; ĝi estas io nemateria, kio vibrigis min kortuŝite kiel neniam dum mia vivo, kaj plifirmigis mian opinion, ke sub la soldata uniformo la viroj vere sin sentas fratoj.

Li kaj mi venis samtempe en soldatejon, kaj de la unua tago ni estis kunuloj; sed inter ni ekzistis neniā alinklino. Liaj maldelikata edukiteco kaj kamparana sinteno, kiujn mi rigardis de la alto de mia fiereco, tre apartigis min de li kaj mi nur diris al li la vortojn tutnecesajn. Ĉe instrueja kampo, lia mallerteco fari la taktikajn movojn estis la kaŭzo, kial la instruanta oficiro ofte devigis nian rekrutaron rapidege paŝadi: tiun ĉi punon, kiu en kelkaj okazoj lacigis nin troege, donis al ni nia oficiro, kiam la opaj movoj ne estis farataj tiel ĝustece, kiel li deziras; kaj estas rimarkinde, kiom troe li postulis de ni unuformecon je ĉio.

Mia kompatinda kamarado, ja kontraŭ sia volo, estis kvazaŭ malakordo kaj li suferis duoble, tial ke al la batoj, kiujn li ricevas de la instruanto, ni aldonis nian senkompatan rikanadon, kio igis lin ĉiun tagon pli mallerta. Ŝajnas ke, por ke li estu aparte instruita, li devas esti forigata el nia rekrutaro, kio plibonigos sendube la aliajn rekrutoj-lernantojn; sed, ne: ni devis pene instrui lin, por ŝpari al ni la malamitan punon, ĉar la oficiro postulis, ke li restu kun ni.

Mi lin kompatis senkonscie, per kompatemo miksitita kun ia malŝato, pro interna komparado de miaj agoj je tiuj liaj, konsekvence de kio mi kredis min pli supera, ol lin. Kiel oni bone vidas, mi ja ne estis tre humila!

La urbo, kien oni veturigis nin por militservi, ne estis tre granda. Ĝi etendiĝas sube ĉe kruta montdeklivo, apud rivero akvoriĉa, antaŭ ebena fruktodona kamparo, kiun kunligas kun la urbo ponto ĵetita trans la rivero. Supre, sur la monta plataĵo la arto de multaj generacioj starigis grandiozan katedralon; sed venis almilito, kaj tio,

1. Premiita en la II^a Literatura Konkurso de K. E. F.

kio estis la templo de la spirito kaj la preĝo, fariĝis restejo de la forto: la grandega preĝejo estis ĉirkaŭita per bastionoj kaj iĝis nevenkebla fortikaĵo. Tamen, la tempo zorgis senutiligi ĝin, alportadante novajn pliperfektigojn en la ĉiuspecajn batalilojn.

Por mi, al kutiminta loĝadi ĉe urbo tridekoble pli granda, la plej bela el mia lando, la urbo de mia militservo enhavis nenion interesan; nur mi ŝatis iradi sur la ponto kaj, haltinte en ĝia mezo, rigardadi la forkurantajn akvon de la rivero, kiu milde kantadis malgajan kanton.

Al li, veninta de la plej malproksima regiono, kutimigita resti ĉe la kamparo, la urbo eble ŝajnis bela, ĉar neniam li eliris for, eĉ por sindistre promeni.

Unu tagon, reveninte de nia mallonga vespera promenado, mi lin rekontis sidantan sur sia lito kun letero ĉe la mano; ĝin li donis al mi, petante min, ke mi ĝin legu al li. Malĝojigajn novaĵojn ĝi alportis: lia patrino suferadas gravegan malsanon kaj la kuracisto certigas, ke ŝi baldaŭ mortos...

Kian profundan malgajon mi vidis ĉe liaj okuloj, kiam li sciigis pri la bedaŭrinda afero! Tamen, nur du larmoj subenglitis sur lia vizaĝo. La morgaŭan tagon li petis permeson por foriri al sia hejmo: ĝin ja oni donis al li, sed ĉar li devas pagi la duonkoston de l' veturado ĝis sia domo, — kiu malfeliĉe staras tiom malproksime — kaj li ne havas sufiĉe da mono, li plej dolore devis restadi ĉe ni.

Post du tagoj venis alia letero: lia patrino mortis, memorante sian filon, kiu malproksime de ŝi ne povas ricevi ŝian lastan ĉirkaŭprenon!

Kiel la alian, mi ankaŭ legis tiun leteron: kiam mi finis la legadon, li komencis plori senkonsole. Lia malfeliĉo kortuŝis min kaj ankaŭ mi ekploris; tiam ŝajnis al mi, ke ni estas veraj amikoj: io iel intima envenis inter nin, malaperigante la malŝaton, kiun mi sentis.

La sekvintan tagon — estis festo — mi eliris de la kazino kun iuj kolegoj miaj; dum kelke da tempo ni promenis kune, kaj forgeŝante dummomente nian petolan kutiman gajecon, ni ekmemoris pri nia kunulo kaj ni preparolis lian doloron. Poste, mi ilin adiaŭis, por ne iri kune al naŭziga kaftrinkejo, kiun ili ordinare ĉeestis. Mi pasis sur la ponto, haltante rigardadi kiel ĉiam la fluantan akvon; ĝia eterna kantado ŝajnis al mi pli malgaja, ol iam. Kiam mi alvenis trans la rivero, mi ŝanceliĝis, elektante la lokon, kien mi iros, kaj neenirinte en la belan parkon, kies pordoj malfermiĝas antaŭ mi, mi iris antaŭen tra l' ĉefvojo.

Estis somere : la foliplenaj arboj starantaj ambaŭflanke de la vojo moviĝis pro malforta venteto, kiu moderigas la troan varmon; multnombraj paseroj pepadis ĉe la branĉoj kaj de tempo al tempo per sia mirinda kanto najtingalo sin aŭdigis el la aro. Post malmulte, mi pasis apud grenaj kampoj, kiujn la suno similigas al lagoj de fandita oro; la urbo estis jam malproksima, kaj lasinte la ĉefvojon, mi eniris en vojeton, kiu min kondukis apud la riveron. Mia malĝojo je l' malfeliĉo de mia amiko, estis malaperinta; neniel povis esti alie : Naturo ĉiam allogis min, kaj tiam ĝi prezentiĝis antaŭ mi, senkompare bela.

La akvodiafana rivero sonetis ĉe la ŝtonoj de l' bordoj, blanke ŝaŭmante, kaj ĝi ludis ĉe junkejo, klinigante kaj relevante la junkojn, kvazaŭ ĝi volus imiti per ili la ritmajn ondojn, kiujn la vento faradas en la kampoj de l' ora greno, ĵus ridintaj ĉe mia vojiro.

Mi eniris en arbareton; la proksimeco de l' akvo naskis belegan herbejon, el kies forta verdo dise eliris la blankaj trunkoj de la popoloj rekte grimpantaj al ĉielo; kaj iaj floroj montris siajn ĉarmajn kolorojn sur la verda tapiŝo.

Kia rava harmonio naskiĝis de la kantado rivera kaj de l' murmurado de arbaro! Ĝi estis bonsona brueto, kiu tamen ne rompas la plenan silenton de la loko soleca. Logita de mia muta ĝuado, mi eksidis sur la molan herbaron. La akraj nuancoj de mia uniformo malakordiĝis subite je mia ekvido kun la mirinda pejzaĝo, kaj mi tial ĵetis mian rigardon malproksimen, kie la blua ĉiela filtriĝas inter la blankajn arbtrunkojn.

La agrabla malvarmeto de la arbaro dormetigis min, kiam malforta bruo de paŝoj subite min vekis; ĵus estis pasanta preter mi alia soldato, kiu kun la dorso turnita al mi sidiĝis ĉe la limo de la arbareto. Scivolemo portis min apud lin kaj mi rimarkis, ke li fiksas sian atenton sur papero, kiun li levias ĝis siaj lipoj, ĝin ŝmacante; romanece mi pensis, ke li kisas portreton de sia fianĉino, kaj timante esti maldiskreta, mi foriris de tie, kiam dolora singulto reirigis min ĝis la antaŭe nekonita soldato, kiun subite mi ekkonis : li estas mia malfeliĉa kolego. Li rigardis, kvankam ilin ne komprenas, la fatalajn signojn, kiuj parolas al li pri la morto de lia patrino, kaj li forte ploradis, kisante la sensentan paperon, kiu lin igas memori sian malgajan hejmon.

Ja granda estis lia senkonsoliĝo, kiam li sciis per mi la malĝojigan novaĵon; sed, nun, kiam li sin kredis sola, nerigardata de iu, li serĉis en la ploro konsolon al sia malĝojo, kaj sopiris laŭte, ne zorgante, ke iu povas lin aŭdi.

Eltenante miajn larmojn, mi lin konsolis, kvazaŭ mi estus lia frato, kaj mi akompanis lin ĝis la kazerno, kie mi skribis al lia patro doloran leteron, kiun li verkas per sopiroj kaj larmoj.

De tiu tago mi lin amis; kaj ĉar mia malvarma konduto je li tute malaperis, li amis min ankaŭ kun la pasio de sia senkultura animo, kaj ĉiam li atestis al mi sian sinceran dankon.

JOZEFO GRAU

Post la II^a Literatura Konkurso

La aŭgusta numero de «La Revuo» enhavas la verkojn de Sroj. Delfi Dalmau kaj Jozefo Grau, kiuj gajnis la unuan kaj duan premion en la II^a L. K. de K. E. F.

Al nia peto pri la nomo de aŭtoroj de verkoj citindaj bonvolis respondi kelkaj samideanoj.

Sro. Artur Torné estas aŭtoro de «Disreviĝo». (Originalaj tekstoj II.) Dro. Joaquim Coll, verkis «Vivu Katalunuj» citindan ĉe sama konkurso. La versaĵo premiita, kies devizo estas «Am' estas ĉie en Naturo» estas originala de Fino. Maria Posenauer, el Antwerpen.

Sro. Emil Momber, el Germanujo, estas aŭtoro de «La Fundamento de nia lingvo k. t. p.» verko deklarita publikiginda en la konkurso de «La Revuo».

La verkojn citindajn en la konkurso de Sro. G. Chavet verkis respektive Sroj. Delfi Dalmau kaj Enric Aguadé. Al tiu lasta K. E. permesis publikigi per «Las Cirkunstancias» de Reus sian verkon citindan devizitan *Kateno*.

Sro. Jozefo Grau estas aŭtoro de la verkoj citindaj «Ĉe lunradio, al la amatino» kaj «Ĉe la komenco de ia libro» (Originalaj tekstoj II.), «Belo mara min delogas» (Tradukitaj tekstoj II), «Simplaĵo» (Ekster. temoj XI) kaj «Tri anekdotoj» (Ekster. temoj XVII).

En la versaĵo de Sro. Clarence Bicknell publikigita per la lasta numero de K. E. sin ŝovis preseraro, kiu detruas la ritmon de la verso: *Kiun ĉiu koro tenas*. Oni volu aldoni la literon *u* al la nekompleta vorto *ĉi*.

K. E.

III^a Literatura Konkurso de la Kataluna Esperantista Federacio

RENUMANTE la komision, kiun faris al ni la III^a kongreso de *K. E. F.* kaj kolektinte opiniojn pri la ideoj, kiujn mi esprimis per mia prezidanta parolado en la nomo de miaj kolegoj, kaj kiuj ĉie renkontis aprobon kaj simpatian, ni decidis elekti internacian juĝantaron por nia III^a Literatura Konkurso, kiu pretigos la vojon al la daŭrigo de la Internaciaj Esperantistaj Floraj Ludoj.

La juĝantaro konsistos el tri membroj katalunaj : Sro. Joseph Garganta, Pastro Joaquim Coll, kaj Sro. Jozefo Grau; kaj tri membroj alilandaj : Sro. Carlo Bourlet, Barono Felicien de Ménéil kaj Sro. Gabriel Chavet.

Sro. Joseph Garganta, prezidanto de la organiza komitato de nia IV kongreso en Olot kaj de la grupo «Olot Stelo», distinginda heraldikisto kaj filologo, delikata poeto kaj malnova esperantisto, estos en la Komitato la membro unuiga inter la konkurso kaj la kongreso mem, kies ĉefa festo ĝi estas.

Doktoro Pastro Coll, redaktoro de *Kataluna Katoliko*, oficiala profesoro de Esperanto en la Barcelona Universitato, korekta verkisto kaj aŭtoro de la projekto pri organizo de konstanta komitato de Floraj Ludoj reprezentos en ĝi siajn ideojn, kiuj, de ĝenerala vidpunkto, entenas la sentojn de nia kataluna esperantista movado.

Sro. Jozefo Grau, sekretario de KATALUNA ESPERANTISTO, reprezentos en ĝi la Federacion kaj ĝian propagandan presorganon, kiu estos ankaŭ al la servo de la konkurso.

Mi ne opinias necese prezenti la aliajn komitatanojn, kiuj tiel afable akceptis nian inviton. La nomoj de Sro. Bourlet, la eminenta matematikisto vicprezidanto de la Konstanta Komitato de la Kongreso kaj Direktoro de *La Revuo*; de Sro. de Ménéil, la inspirita aŭtoro de nia himno kaj Direktoro de *Franca Esperantisto*; de Sro. Chavet, la delikata kaj sprita verkisto redaktoro de la *Oficiala Gazeto*, sekretario de la *Centra Oficejo*, — estas sufiĉe konataj de ni ĉiuj, kaj sen ia ajn klarigo ĉiu komprenos la gravecon, kiun ili alportis per si mem al nia entrepreno.

Jen nia laboro finita. En la nomo de Sroj. Bremón, Galcerán, Rosals, kaj en la mia propra, mi dankas niajn eminentajn amikojn, kaj deziras al ili plenan sukceson por la bono de Esperanto.

FRED. PUJULÁ

La enlandaj komitatanoj de la «III^a Literatura Konkurso de K. E. F.» interlatiĝis kun siaj alilandaj kolegoj por la redaktado de la *Alvoko*, kiu aperos en la proksima numero de «Kataluna Esperantisto».

E. K.

Katalunaj efemeridoj

AŬGUSTO

- 14-15 1910. — 1.^a Kongreseto de Esperantistoj de la Provinco en Ĝerona.
 22 1908. — La Kongreso de Dresdno decidis okazigi la V^{an} en Barcelono.
 31 1909. — Parolado en grupo Semo pri la internacia stenografio Aoro, farita de ĝia aŭtoro, la germana samideano Sro. R. Sprotte.
 1909. — Sro. J. Bremon publicigas 4 artikolojn pri la V^a Kongreso en la hispana ĵurnalo «La Vanguardia» kaj notojn pri sama temo en «El Diario del Comercio».
 Pastro Vilà malfermas kurson en la «Lernejoj de Sanktaj Just kaj Pastor».
 La urbaj konsilantoj de Tarragono en oficiala kunsido decidis aĉeti esperantajn lernolibrojn por la urbaj gvardianoj.

SEPTEMBRO

- 2 1909. — Malfermo en grupo Semo, de la kurso pri internacia stenografio Aoro, klarigita de ĝia aŭtoro Sro. R. Sprotte.
 4 1909. — Parolado de Sro. Keating pri Brazilio en la *Ateneu Barceloni*.
 6 1909. — Solena malfermo de la V^a Kongreso en la Palaco de Belartoj de Barcelono.
 1908. — Festo en la teatro «El Bosque» el Barcelono okaze de la IV^a Kongreso de Esperanto. Tenoro Rayer kantas esperante la *Rakonton de Lohengrin*.
 8 1909. — Unuaj Esperantistaj Floraj Ludoj en la halo de la Borso de Barcelono.
 9 1909. — Unua prezentado de «Mistero de Doloro» en la teatro «Romea» de Barcelono.
 10 1909. — Internacia Balo en la Palaco de Belartoj.
 11 1909. — Solena fermo de la V^a Kongreso en la Palaco de Belartoj de Barcelono.
 13 1909. — Doktoro Zamenhof vojaĝas al Valencio kaj estas salutata en Tarragono de la Aŭtoritatuloj el tiu urbo.
 1909. — Prezentado de *Mistero de Doloro* en la publika teatro de Sabadell.

ENLANDA MOVADO

Jubileo de Esperanto

En Sabadell

Grandiozaj festoj, solenigantaj la 25-jaran jubileon de Esperanto, okazis la 14^{an} de Julio en Sabadell, organizitaj de la esperantistaj grupoj de l' *Vallès*¹.

Matene estis inaŭgurata la marmora tabulo, ŝanĝanta la nomon de la strato *Ronda del Nord* per tiu de RONDA DE DRO. ZAMENHOF.

Ĉe la belega arbaro nomata *Can Feu* okazis posttagmeze prezentado de la kataluna dramo de Adrià Gual, tradukita de F. Pujulà y Vallès, *Mistero de Doloro*.

Vespere koncerto, prezentado de la monologo *La Fotografisto* kaj paroladoj por Esperanto havis lokon en la vasta ĝardeno de la ĥora societo «Colón».

STRATO DE DRO. ZAMENHOF

Je la 11ª matene ekmarŝis el la Urbodomo manifestacio, kiu trairis la urbon ĝis la *Ronda del Nord*, kie antaŭ la nomtabulo kovrita per verda kurtteneto la aŭtoritatuloj okupis estradon. En ĝi troviĝis, krom Sro. Rocamora, prezidanto de K. E. F. kaj Sro. Grau, sekretario de K. E., la urbkonsilantoj Sinjoroj Pascual Salichs, ano de «Aplech Esperanta Grupo», Plans, Monllor, Tres, Dro. Argemí, esperantisto eksprofesoro en «Katolika Stelo», Fontanet, Miserachs, Llagostera kaj Griera.

Meze de entuziasma aplaŭdo de la multegaj alestantoj estis malkovrata la tabulo, bela marmora artaĵo, sur kiu apud la simbola kvinpinta stelo legiĝas la surskribo «Ronda de Dro. Zamenhof». La reprezentanto de la Urbestro, Sro. Pascual Salichs per mallonga parolado laŭdas Dron. Zamenhof kaj esprimas la deziron de la sabadell'a Urbestraro lin honori, donante lian nomon al tiu strato.

PAROLADO DE SRO. JOZEFO GRAU. — Nia redakcia sekretario esprimas sian ĝojon partopreni en tiu solena festo, ĉe kiu la urbo Sabadell disfaligas unu el la bastionoj de la rutina fortikaĵo, kiu sole baras nian vojon. Parolante pri la celo de nia agado, li rimarkigas, ke ĝi estas ne nur lingva afero, sed ke ĝi plimulte alcelas al kultura perfektigo de la spiritoj kaj al homamo reciproka. Li diris, ke la festo okazanta pravas elokvente, ke la popolo kataluna havas grandan respekton kaj amon al la aŭtoro de Esperanto, kiu liveris al Homaro pacan kaj aman ligilon. En la nomo de la esperantista gazetaro li proponis sinceran dankon al la urbo Sabadell kaj al ĝiaj konsilantoj, kiuj tiel bone scias esprimi la dezirojn de ĝiaj urbanoj.

PAROLADO DE SRO. ROMUL S. ROCAMORA. — La prezidanto de

1. Kataluna regiono, kies ĉefaj urboj estas Sabadell kaj Terrassa.

«K. E. F.» parolis poste kun la elokventeco, kiu lin karakterizas. Sabadell okazigas hodiaŭ feston, kiu bruos tra la tuta mondo, honorante la nomon de Dro. Zamenhof. Tiu ĉi bela festo, kiu kunigas la klopodojn de ni ĉiuj, vidigante samtempe la forton de nia movado, estas iel la frukto de la penado de tiu fervora esperantisto, de tiu entuziasma samideano, Sro. Doménech Serdá, naskita en Sabadell, kiu malaperis el nia mondo, lasante post si la semon de granda organizaĵo, la «Kataluna Esperantista Federacio». Konvenas do, ke ĉe la inaŭguro de la strato de nia Majstro ni memoru ankaŭ tiun, kiu tiel sindone diskonigis lian verkon. Dankante la Urbestaron de Sabadell, li instigis ĝin helpi la laboradon de la esperantistoj irantaj al paca celo.

PAROLADO DE SRO. PERE PASCUAL. — La reprezentanto de la Urbestro esprimis la dankon de la urbo al ĉiuj ĉeestantoj kaj precipe al la aliurbanoj, kiuj venis pligravigi la feston; kaj en la nomo de Sabadell kriis laŭte: Vivu Zamenhof! Vivu Esperanto!

Longedaŭra aplaŭdado aŭdiĝis ankaŭ post tiuj krioj, kiel post la paroladoj de Sroj. Grau kaj Rocamora.

Tiam la ĥoroj «La Americana» kaj «La Industrial» kantis «La Espero'n», kiun ludas la Urba Muzikistaro. La aliaj ĥoraj societoj alestantaj kantis harmonie la belan *sardanon* de Maragall «L'Empordà», kiu kiel nia himno ricevis entuziasman aplaŭdon.

Tra diversaj stratoj la manifestacio, kiun partoprenis kunportante siajn belajn standardojn, krom la ĥoroj *Orfeo de Sabadell*, *La Americana*, *La Industrial*, *Colón*, *Centre Sabadellès* kaj *Llibertat*, la esperantistaj grupoj *Katolika Stelo*, *Esperanta Semo* kaj *Aplech Esperanta Grupo* el Sabadell, *Esperanta Nesto* el Barbará, *Ĉiam Antaŭen*, *La Rondo* kaj *Barcelona Stelo* el Barcelono, reiris al la Urbodomo, kie la kunirantoj disiĝis, adiaŭinte la aŭtoritaton.

Ni vidis dum la festo, krom la jam diritaj personoj kaj societoj, reprezentantojn de la grupoj *Semo*, *Paco kaj Amo*, *Barcelona* kaj *Espero Kataluna* el Barcelono, *Badalona Stelo* el Badalono, *Esperanta Akvofalo* el Ripollet kaj *Lumon* el Terrassa.

EN LA ARBARO «CAN FEU»

5,000 personoj ĉeestis en la festo okazinta posttagmeze ĉe la arboriĉa arbaro popole nomata «Can Feu». Tie sur ebenaĵo meze de kverkoj ombrodonaj troviĝis la partero de la Natura Teatro, kiu enhavis milon da seĝoj, el kiuj eĉ unu restis neokupita. En la fundo sur altaĵo oni starigis scenejon per helpo de bele pentritaj dekoracioj, grande efektantaj.

Antaŭ la prezentado la Urba Muzikistaro ludis ĉe la «Ebena de Amoro» kelkajn kompoziciojn kaj dum la interaktoj estis ludataj *sardanoj*, kiujn dancis grandenombra junularo.

En unu flanko la aŭtoritatuloj kun la reprezentantoj de K. E. F. kaj de K. E., Sroj. Rocamora kaj Grau, kaj de ĉiuj esperantistaj grupoj jam cititaj, okupis loĝion. La tutan parteron kaj eĉ scenejon ĉirkaŭis grandega amaso da personoj atente aŭskultantaj la aktoran ludadon, kiu komenciĝis je la 5^a.

«Mistero de Doloro» la grandvalora dramo de Adrià Gual, kiun esperantigis

Sro. Pujulà, estis bele prezentata de la sama aktoraro, kiu ludis ĝin dum la V^a Kongreso Internacia. Tio ĉi estas la plej granda laŭdo por la organizintoj.

La arta ludo kaj la belsoneco de Esperanto mirigis ĉiujn neesperantistojn, kiuj post ĉiu akto bruege aplaŭdis.

La prezentado finiĝis je la sunsubiro, kaj estis plej bela la aspekto, kiun prezentis la elirejon de la per palisaro ĉirkaŭita arbaro, kiam la multenombra personaro reiris al Sabadell tra la multaj vojetoj, jen per kaleŝoj, aŭtomobiloj kaj alispecaj veturiloj, jen piede aŭ per bicikloj.

EN LA SIDEJO DE LA HŬORO «COLON»

La fino de la esperantista festaro havis lokon en la vasta ĝardeno de la hűora societo «Colón», kie antaŭ grandnombra ĉeestantaro hűoro «La Americana» kantis kelke da popolaj kantoj, forte aplaŭditaj. Sro. Penalva ludis la monologon, originale verkitan de Sro. F. Pujulà, *La Fotografisto*, kiu tre plaĉis al ĉiuj. Poste estis farataj kelkaj paroladoj por Esperanto.

Prezidis Sro. Jozefo Clerch akompanata de Sroj. Argemí el *Katoliĥa Stelo* kaj Rocamora, prezidanto de «Kataluna Esperantista Federacio». Apud ili sidis la membroj de la Organiza Komitato kaj delegitoj de kelkaj societoj.

Sro. Clerch malfermis la feston, konstatante la sukceson kaj efikojn de la okazintaj festoj kaj donis la parolon al Sroj. Dalmau, Nin kaj Rocamora, kiuj elokvente parolis pri Esperanto, transcendeo de la jubileaj sabadellaj festoj kaj frateco de la esperantistaro.

Fine Sro. Clerch dankis ĉiujn por ilia helpo kaj fermis la feston, kiun finis kantado de «La Espero».

Ni devas gratuli la Organizan Komitaton, kaj precipe Srojn. Uriach, Clerch, Penalva, Marcet kaj kolegoj, por la granda laboro kaj konstanta peno, kiun ili havis en la preparado de tiuj belaj festoj, kronitaj de la plej granda sukceso. — G. C.

Barcelono

La solenigo de la 25-jara jubileo de Esperanto estis ankaŭ grava en Barcelono. La 24^{an} de Julio en la grupa sidejo de «Barcelona Stelo», afable cedita al la Organiza Komitato de la Jubileaj Festoj, okazis granda balo, kiun partoprenis la belaj esperantistinoj el ĉiuj barcelonaj grupoj.

Ĝi estis tre agrabla festo, ĉe kiu ni salutis membrojn de la grupoj *Esperanto kaj Patrujo*, *La Rondo*, *Esperanta Aŭroro*, *Barcelona Stelo*, *Espero Kataluna*, *Kataluna Ligo de Katolikaj Esperantistoj*, *Ĉiam Antaŭen*, *Semo*, *Esperanta Movado*, *Universala Frateco* kaj *Badalona Stelo*. Ni ankaŭ vidis tie Finojn Puig, Campdelacreu, Rey, Luis, Parés, Leonor, Cortés, Simó, Sánchez k. a. kaj Srojn. Rocamora, Bremón, Pellicer, Dalmau, Rey, Molgosa, Campdelacreu, Gili, Soler, Cruz, Bartomeu, Llorach, Fritzching, Gobernado, Torné, Falgar kaj multajn aliajn, kies nomojn ni ne povis noti.

La dancado finiĝis je la 2ª matene kaj post kantado de la esperantista himno ĉiuj disiĝis hejmen, parolante pri la ĉarmo de la okazinta festo.

La 25^{an} posttagmeze devis okazi manifestacio al la monumento de la profeto de internacia lingvo, kataluno Aribau, kiun la Provincestro malpermesis pro la stato politika de Barcelono. Ni bedaŭras, ke tiu kultura festo, projektita de pacaj homoj, estis malpermesita. Tamen ni ŝparas komentariojn, kiuj ja ne estas necesaj.

Ĉar la malpermeso estis anoncata lasthore, multegaj esperantistoj kunvenis ĉe la Triumfa Arko; inter ili, reprezentantoj de preskaŭ ĉiuj grupoj barcelonaj kaj kelkaj membroj de *Esperanta Semo* kaj *Aplech E. G.* el Sabadell kaj *Lumon* el Terrassa, al kiuj oni sciigis la prokraston de la manifestacio.

La saman tagon vespere okazis ĉe la restoracio «Mundial Palace» festeno esperantista, kiun prezidis Sroj. Bremón, Rocamora, Rey, Campdelacreu kaj la membroj de la Organiza Komitato.

Ĉe la desertoj oni familie tostis, kaj Sroj. Bremón, Serrat, Grau, Rocamora, Dalmau kaj Campdelacreu ŝerce alparolis la kunmangintojn. Poste en la salono de la hotelo estis dancataj kelke da valsoj kaj oni finis la feston, kiel kutime ĉe niaj kunvenoj, per kanto de «La Espero».

Tiun ĉi feston malfacile forgesos la ĉeestintoj, ĉar ĝi estis tre alloga, ne nur pro la entuziasmo, kiu regis ĝin, sed pro la familia amikeco, kiu elmontriĝis dum ĝia tuta daŭro.

La geanoj de «Paco kaj Amo» volis ankaŭ solenigi la 25^{an} datrevenon de Esperanto, kaj ili tion faris per festeno ĉe la restoracio «Bonavista» en La Rabasada la 21^{an} de Julio. 50 gesocietanoj ĉeestis ĝin kaj propagandis nian lingvon, disdonante broŝuretojn «Pro Esperanto» hispane eldonitajn de la societo «Paco kaj Amo».

En Terrassa

Ankaŭ tie la jubileon de Esperanto solenigis la grupo «Lumon» per belega festo, kiu okazis la 11^{an} de Aŭgusto. Dum ĝi legis originalajn versaĵojn Sroj. Ventura kaj Grané kaj eldiris belajn paroladojn Sroj. Alavedra, Figueras, Martí kaj Solá. Ĉiuj ricevis merititan aplaŭdadon.

En Vilanova i Geltrú

La grupo «Laboro Esperanta» honormemoris la datrevenon de la 21^a de Julio 1887ª per literatura kaj muzika festo. La Prezidanto malfermis la kunsidon per kataluna parolado pri la aperigo de la unua libro de Esperanto. Fino. Eulalia Rosell legis per bonega elparolmaniero la versaĵon *Apud la kameno*, premiitan en la II^a Literatura Konkurso de K. E. F. Fino. Teresa Rosell, belegajn neeldonitajn tradukaĵojn; Sro. Escofet, la admirindan versaĵon de nia Majstro, *La Vojo*; Sro. Vadell, kelkajn versaĵojn de Sino. Hankel; kaj Sro. Codina finis la feston per malmultaj sed interesplenaj vortoj, elmontrante la grandegajn profitojn, kiuj efektiviĝus, se ĉiuj lernus la Zamenhof'an lingvon; la utilojn, kiujn faras ĝi al la Homaro, alportante fratecon al ĉiuj homoj kaj popoloj de

la Tero. Poste, Sroj. Segalés, Barzoain, Recasens, Vadell kaj Eŝcofet ludis kelkajn muzikaĵojn, kiujn same kiel la ceterajn partoprenintojn oni multe aplaŭdis.

En Santa Coloma de Farnés

La dimanĉon 28^{an} de la Julia monato «Esperanta Idealo» okazigis en tiu ĉi urbo noktokunvenon por rememorigi la 25^{an} datrevenon de la publikiĝo de Esperanto.

Je la anoncata horo kaj post malfermo de la kunveno sinjoro sekretario laŭvice donis parolon al jenaj partoprenintoj : Sroj. M. Jofré, M. Gener, J. Rodó, A. Vila, J. Gener, J. Clará, P. Costa kaj Sinoj. R. Vidal, M. Capdevila, T. Vidal, A. Furtiá, M. Rodo kaj J. Rotllan. Antaŭ plenplena ĉeestantaro tiuj geparolintoj klarigis la utilecon de internacia lingvo, kiel fonto de bono kaj transcenda esperantismo; oni deklamis poeziaĵojn, honorante la nomon de Dro. Zamenhof kaj finiĝis tiu fervora festo per amplena parolado de Sro. Prezidanto P. Costa, kiu estis bruce aplaŭdita; ankaŭ estis tiel rimarkinda nia samcelano Jozefo Rodó, kiu disvolvis temon pri la graveco de nia lingvo. — *J. Gener.*

OLOT

La 3^{an} de Aŭgusto, Sro. Delfi Dalmau disvolvante la temon *Influo precipe eduka de Esperanto en la Societo* faris paroladon pri kaj por Esperanto, en «Olota Stelo», kiun oni multe aplaŭdis. La klare prezentitaj ideoj kaj la fervoro de nia samideano multe logis ĉiujn, kaj certe la semo jetita fruktodonas baldaŭ.

Antaŭ nelonge «O. S.» sendis al ĉiu grupo de K. E. F. ekzempleron de parolado de Sro. Garganta pri Esperanto. La grupoj, kiuj ĝin ne ricevis, estas petataj sciiĝi sian adreson al dirita societo.

TARRAGONA

Fininte la kurson, kiun la grupo «Tarragono Esperanta» donas al siaj geanoj, ĝi aranĝis serion de ekskursoj por praktikigi kaj disvastigi nian belan lingvon internacian.

La unua ekskurso okazis la 23^{an} de la pasinta Junio al la najbara vilaĝo Torredembarra, kie la geekursantoj estis akceptitaj kaj regalitaj de la aŭtoritatoj, per belega nokto-kunveno en la granda teatrasalono de la «Café de Dalt» malavare cedita de ĝia mastro.

La standardo de la grupo estis metata en la balkonon de la Urbdomo.

Antaŭ multenombra ĉeestantaro la Prezidanto Sro. Obiol malfermis la feston kaj parolis fraŭlinoj Juan, Bargés kaj Balart kaj sinjoroj Alegret, Roig, Alborná, Huecas, Vidal kaj Agustí, kiuj estis varmege aplaŭdataj.

Per la lasta vagonaro revenis la geekursantoj Tarragonon tute kontentaj je la afablaĵoj, kiujn ili ricevis kaj konvinkitaj ke baldaŭ estos realeco la fondiĝo de esperantista grupo en tiu apudmara kaj gaja vilaĝo.

— La 24^{an} de la sama Junio «Tarragono Esperanta» rememoris per intima

noktokunsido la unuan datrevenon de la II^a Kongreso de K. E. F. okazinta en Tarragono la pasintan jaron, kunsido kiun partoprenis ĉiuj komitatanoj kaj la fraŭlinoj, kiuj legis en Esperanto kelkajn verkojn faritajn dum la kurso.

Poste, la ĉeestantoj estis regalitaj per festeno, kaj ĉiuj deziris ke tiaj festoj okazu pli ofte. — *La Delegito*.

K. E.

La IV^a Kongreso de K. E. F. en Olot

LA Urbestro de Olot sendis al la D. K. de K. E. F. dokumenton, dankante la Federacion por la decido okazigi en tiu urbo la venontan kongreson, decido kiun ĝentile ĝi nomas honoro.

Niaj karaj kunfederacianoj el Olot komencis jam la preparajn laborojn de la IV^a kaj antaŭvidante la malfacilecon atingi sukceson pli grandan, ol tiu de la III^a kongreso, kiun la klopodoj de niaj amikoj el «Lumon» igis bela neforgesebla festaro, ili frue komencis la laboron en la espero solvi ĉiujn malfacilaĵojn de sia entrepreno.

Per la venonta numero de K. E. ni sciigos la nomojn de la membroj de la Organiza Komitato kaj de la Propaganda, Literatura, kaj Arta Komisionoj, kiujn oni starigis en la lasta kunsido de «Olota Stelo». Ni bedaŭras ke manko de loko malpermesas, ke ni laŭ nia volo pli amplekse parolu pri la organizaj laboroj de la Olot' a Kongreso.

JOZEFO GRAU

Oficiala Parto

La D. K. de K. E. F. decidis ne aperigi numeron de «Kataluna Esperantisto» la pasintan Aŭguston, ĉar la julia numero enhavis grandan kvanton da materialo.

KORESPONDADO

Sro. E. A. Reus. Pri la permeso petita, estos respondate al vi. — Dro. J. C. Barcelono. Ni ricevis vian karton. — Sro. A. Fortet. Olot. Viaj sciigoj alvenis tro malfrue; tamen ni profitis el ili.

Listo de la ĵurnaloj, kiujn deziras akiri aĉete, intersange aŭ donace, JOAN AMADES, *Peu de la Creu*, 10, tenda. BARCELONA. (Hispanujo.)

Alĝeria informilo (Alĝerio, 1908).
Bulletin de la ligue maritime esperantiste (Paris, 1911).
Ĉila verda steleto (Santiago, 1909).
Eksport ĵurnalo (Frankfurt, 1907).
Esperantaj skribaĵoj (Santiago, 1907).
Estonteco (Armentières, 1910).
Esperantisto (Hyraden Kral, 1908).
Germana fervojo esperantista (Kullestein, 1911).
Juna Stelo (Armentières, 1911).
Junulo (Varsovio 1905).
Kalejdoskopoj de l'Esperantistoj (Askersund, 1902).
Kaukaza Stelaro (Vladikulka, 1907).
Kursa Revuo (London, 1908).
La Idealo (Kolombio, 1911).
La Lumo (Kolombio, 1911).
La Espero (Bulgario, 1889).
Liberaj flugfolioj (Smichow, 1905).
Lingvo Internacia (Luleo, 1889).
Lingvo Internacia (Szargzard, 1902).
L'Esperanto (Milano, 1906).
La Norda Stelo (Pskov, 1906).
Monata Revuo Esperantista (Sodoetelge, 1903).
Mondlingvisto (Sofia, 1889).
Malgranda Revuo (Santo Paolo, 1911).
Militista bibliofilo (Roma, 1910).
Nova Trumpetisto (Hedemora, 1906).
Philatelio Esperanto (Buffalo 1908).
Sonorilo elsasa (Alzase, 1912).
Stelo esperanta (Philadelphia, 1911).
Stelo esperantista (Buenos Aires, 1912).
Usona esperantisto (Washington, 1912).

Ĉar mi kolektas nur po unu ekzemplero, nur unu numero sufiĉas al mi, kiu ajn ĝi estu.

Mi aĉetas kaj vendas malnovajn esperantajn gazetojn.

Kolekto de lernolibroj

Katalunaj kaj Kastilaj

	<u>Ptas.</u>
<i>Fundamento de Esperanto</i> , L. L. Zamenhof (Eldono hispana) . . .	1'25
* <i>Gramatica rahunada de la llengua Esperanto</i> , Sro. Pujulà i Vallès.	2
* <i>Vocabulari Esperanto-Català</i> , Sro. Pujulà i Vallès.	3
* <i>Vocabulari Català-Esperanto</i> , » » »	3
Poŝvortareto <i>Esperanto-Català i Català-Esperanto</i> , Sroj. Dro. Bremon, Martí i Aldrich	0'75
<i>Kataluna Ŝlosilo</i>	0'05
<i>Quiere V. aprender Esperanto?</i> , Sro. Dro. J. Bremon Masgrau . .	0'50
<i>Gramática y Vocabulario Esperanto</i> , Sro. Dro. J. Bremon Masgrau.	3
<i>Vocabulario Esperanto-Español</i> , Sro. F. Pujulà i Vallès	3
<i>Vocabulario Español-Esperanto</i> , » » » »	3
<i>Primeras lecciones de Esperanto de Th. Cart</i> , A. L. Villanueva. . .	0'60
<i>Manual y Ejercicios de la lengua Esperanto</i> , Inglada-Villanueva. .	1'50
<i>Vocabulario Esperanto-Español y Español-Esperanto</i> , Inglada-Villanueva	5
<i>Curso Práctico de Esperanto</i> , Duyos-Inglada	3
* <i>Gramática de Esperanto</i> , Sro. J. Garzon Ruiz	2
<i>Prontuario de Esperanto</i> , » » »	4
<i>Programa d'Esperanto</i> , J. B. Albiñana	0'25
<i>El Esperanto al alcance de todos</i> , Fernando Soler y Valls.	3

Tiujn verkojn oni povas mendi ĉe nia administracio sendante kune la monon, plus 0'25 ptojn. por la rekomenditaj poŝtelspezoj.

* Bindita 0'50 ptes. plie.